

نیچه؛ فیلسوف بزرگ آلمانی

فریدریش ویلهلم نیچه در ۱۵ اکتبر ۱۸۴۴ به دنیا آمد. آثار این فیلسوف بزرگ آلمانی، تأثیری عمیق بر فلسفه غرب و تاریخ اندیشه مدرن بر جای گذاشته است. در سال ۱۸۶۹ با ۲۴ سال سن، به کرسی فیلولوژی کلاسیک در دانشگاه بازل دست یافت که جوان‌ترین فرد در نوع خود در تاریخ این دانشگاه به‌شمار می‌رود. در سال ۱۸۷۹ به خاطر بیماری‌هایی که در تمام طول زندگی با او همراه بود، از سمت خود در دانشگاه بازل کناره‌گیری کرد و دهه بعدی زندگانی‌اش را به تکمیل هسته اصلی آثار خود که تا پیش آن به نگارش درآورده بود، اختصاص داد. با رسیدن به اواخر دهه ۱۸۷۰ نیچه به تنویر افکار فرانسه مشتاق شد و این در حالی بود که بسیاری از تفکرات و عقاید او در آلمان جای خود را در میان فیلسوفان و نویسندگان پیدا کرده بود. در سال ۱۸۶۹ نیچه شهروندی «پروس» خود را ملغی کرد و تا پایان عمرش بی سرزمین ماند. او در حالی که در آلمان، سوئیس و ایتالیا سرگردان بود و در پانسیون زندگی می‌کرد بخش عمده‌ای از آثار معروف خود را آفرید. شاکله اصلی نوشته‌های نیچه از جدل فلسفی، شاعری، نقد فرهنگی و قصه تشکیل شده و در کنار آن به طور گسترده‌ای نیز به هنر، لغت‌شناسی، تاریخ‌دین و دانش پرداخته شده‌است. نوشته‌های او در عین آنکه سرشار از جملات قصار و گوشه کنایه است، شامل مباحث بسیار دیگری همچون اخلاق، زیبایی‌شناسی، تراژدی، معرفت‌شناسی، خداناباوری و خودآگاهی نیز می‌گردد.وی سرانجام در سال ۱۸۸۹ به دلیل ضعف سلامت و سردردهای شدیدش مجبور به استعفا از دانشگاه و رها کردن کرسی استادی شد و بالاخره در ۲۵ اوت سال ۱۹۰۰ در وایمار و پس از تحمل یک دوره طولانی بیماری بر اثر سکتة مغزی چشم از جهان فرو بست.پس از درگذشت نیچه، خواهر او الیزابت فورستر-نیچه متصدی و ویراستار دست‌نوشته‌های او شد و شماری از آثار منتشرنشده او را جهت تطابق با ایدئولوژی ملی‌گرایانه آلمانی شخصی‌اش بازنویسی کرد.

میشل فوکو؛ فیلسوف فرانسوی

پل میشل فوکو (زاده ۱۵ اکتبر ۱۹۲۶ - درگذشته ۲۴ ژوئن ۱۹۸۴) فیلسوف، تاریخ دان و متفکر معاصر فرانسوی و واضع اصطلاح «انسان‌گرایی ضد اومانیتی» است. وی، فرزند «ان مالاپار» و جراح متمول «پل فوکو» بود که در ۱۵ اکتبر ۱۹۲۶ در ناحیه سنت موار، پواتیه، فرانسه به دنیا آمد. بعدها اسم خود را به میشل فوکو تغییر داد. او صاحب کرسی «تاریخ نظام‌های فکری» در کالج دو فرانس بود و در دانشگاه ایالتی نیویورک در بوفالو و دانشگاه کالیفرنیا، برکلی تدریس کرد. به خاطر نظریات عمیق و دیدگاه انقلابی درباره جامعه، سیاست و تاریخ از سرشناسترین متفکران قرن بیستم محسوب می‌شود. همچنین فوکو جزو رهبران نظری پسااستخارگرایی محسوب می‌شود، هر چند از آن‌ها فاصله گرفت و در مصاحبه‌ای که بعدها از آن برات جست، به صراحت خود را آنچه‌گرا نامیده‌است. فوکو دوبار، از ۲۵ شهریور تا ۲ مهر ۱۳۵۷ و از ۱۸ تا ۲۴ آبان ۱۳۵۷ به ایران سفر کرد و در این سفرها، در تهران و قم و آبادان، با برخی از رهبران ملی و دینی و گروه‌های مختلفی که در انقلاب دست داشتند ملاقات کرد. حاصل این سفرها مجموعه گزارش‌ها و مقالاتی شد که فوکو برای روزنامه ایتالیایی کوریره دلا سرا نوشت. از مشهورترین آثار وی، می‌توان به نظم اشیا، نظم گفتمان، دیرینه‌شناسی دانش، مراقبت و تنبیه، پیدایش کلینیک، تاریخ جنون و تاریخ جنسیت اشاره کرد. همچنین، مجموعه چند جلدی در سگفتارهای میشل فوکو در کلژدوفرانس نیز از سوی انتشارات گالیمار منتشر شده است. این درس‌ها طی سال‌های اواخر دهه ۱۹۷۰ و دهه ۱۹۸۰ ارائه شده‌اند. از جمله این درس‌گفتارها می‌توان به باید از جامعه دفاع کرد و تولد زیست‌سیاست اشاره کرد. برخی از این آثار به فارسی ترجمه شده‌اند.

میشل فوکو

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

میشل فوکو در سال ۱۹۷۹

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر

المر